

De l'inici del procés

«Exceptuant els hooligans de l'independentisme màgic, hi ha cert consens en assumir que el procés independentista, per la seva complexitat s'allargarà en el temps i tindrà diverses etapes»

Tot fent un àpat estival amb un grup d'amics, gairebé tots independentistes, alguns confessaven que estaven força cansats del procés, perquè s'estava allargant massa i sobretot per aquesta última etapa on sembla haver-se instal·lat la gesticulació inútil i la bronca constant entre independentistes.

La sobretaula va derivar en una especulació sobre la data exacta que s'havia iniciat el procés. Hi havia qui opinava que va ser amb la sentència sobre el Tribunal Constitucional retallant l'Estatut de la Moncloa (dit així perquè ja havia patit una primera retallada amb l'infame pacte Mas-Zapatero acordat al palau de la Moncloa el gener de 2006). D'altres que va ser amb la negativa de Rajoy a facilitar un pacte fiscal el setembre de 2012, etc.

Exceptuant els hooligans de l'independentisme màgic, hi ha cert consens en assumir que el procés independentista, per la seva complexitat s'allargarà en el temps i tindrà diverses etapes. Lògicament les manifestacions del 10-J de 2010 o la de l'11-S de 2012 són fites destacadíssimes com també ho van ser la consulta del 9-N o el referèndum de l'1-O. Però si volem cercar una primera data, ens hem de remuntar al 13 de maig de 2009. I no a Barcelona sinó a València.

Aquell dia es va disputar la final de la copa del rei entre el FC Barcelona i l'Athletic de Bilbao a l'estadi de Mestalla. L'associació Catalunya Acció i Esait, la plataforma pro-seleccions basques, van convocar ambdues aficions a xiular el Borbó i l'himne espanyol a l'inici del partit. La proposta va ser seguida massivament, i aquell sorollós minut va marcar el moment d'inici de desconexió emocional de la majoria de catalans amb la monarquia borbònica i, per extensió, dels símbols i pilars del règim del 78. Catalunya havia dit prou.

Aquella primera xiulada va ser fonamental perquè l'acció, transmesa en directe a les principals televisions de tot el món, tingué un ampli ressò mediàtic i va posar el conflicte català a les portades de la premsa internacional. Va ser el començament de la internacionalització de les reivindicacions independentistes.

També la virulenta reacció de l'estat espanyol va assenyalar la via que després va explotar per combatre el procés: insults i amenaces de l'espanyolisme polític contra els independentistes, la via judicial (que afortunadament en aquell moment no va prosperar) per represaliar els instigadors de la protesta, i la manipulació informativa. Aquí cal recordar el paper censor que va fer TVE silenciament els xiulets i que va provocar un gran escàndol. Fins i tot s va estrenar una obra teatral titulada "El procedimiento" sobre aquells fets. Els catalans havíem fet trontollar per primera vegada el règim de la transició.

Una altra fita important d'aquell any d'inici del procés va esdevenir just quatre mesos després. I va ser la consulta sobre la independència de Catalunya que es va fer a Arenys de Munt el 13 de setembre de 2009, la primera de les múltiples consultes simbòliques que posteriorment es farien a gairebé tot el Principat.

Aquella consulta d'Arenys de Munt va obrir el camí al 9-N i després a l'1-O. Al seu torn, cal recordar tanmateix que la idea del plebiscit o referèndum per assolir la independència, havia estat formulada 20 anys enrere, concretament el 1989, pel professor Carles Muñoz i Espinalt.

Als amics i amigues reunits els vaig dir finalment que sovint les bones idees tarden

dècades a fructificar, i que hem de pensar que el procés és una cursa de fons. Guanyarem si persistim i no ens cansem. I hem d'assumir que la victòria no serà immediata, i que l'assoliment de la República Catalana pot comportar encara temps, esforç i patiment dels represaliats.

Si van passar 20 anys des que es va formular la idea del referèndum d'independència fins que se'n va assajar un, potser en caldran 20 més per fer el referèndum definitiu i inapel·lable. I els amants i estudiosos de la Matemàtica de la Història ja saben que Alexandre Deulofeu va pronosticar el col·lapse de l'estat espanyol pel 2029...

PD: Voldria dedicar aquest article a la memòria d'en Josep M. Miquel, gran amic i patriota inesperadament traspasat fa pocs dies. Per ell i gent com ell hem de persistir fins a la victòria final.